

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114216237
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114216237.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov, matky: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. V. XX/A, O., zastúpená: JUDr. Eva Klemová, advokátka, so sídlom M.R. Štefánika 1, Pezinok, otec: N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, P., zastúpený: Mgr. Peter Voloch, advokát, so sídlom Čáčovská 305, Senica, o úpravu práv a povinností na čas do rozvodu, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 19P/39/2014-88 zo dňa 24. marca 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením odvolaním otca prvostupňový súd rozhodol na návrh matky o právach a povinnostiach rodičov k maloleťmu dieťaťu predbežným opatrením tak, že maloletého H. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal s účinnosťou odo dňa vydania uznesenia platiť výživné na maloleté dieťa sumou 100 eur mesačne, do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň upravil styk otca so synom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloleťým H. každý párny týždeň v roku od piatku od 18.00 hod. do nedele do 14.00 hod. s tým, že maloletého si prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Matku zaviazal maloletého na styk riadne pripraveného otcovi v stanovenom mieste a čase odovzdať. Oboch rodičov zaviazal oznámiť si vopred nemožnosť uskutočnenia styku.

Po právnej stránke súd uznesenie odôvodnil § 102 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a), ods. 4, 6, 8, § 77 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 1, 2, 3, 4, § 62 ods. 1, 2 a 3, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Skutkovo uznesenie odôvodnil tým, že matka sa návrhom vo veci samej doručeným súdu dňa 12.06.2014 domáha vydania rozhodnutia, ktorým súd zverí maloletého H. do jej osobnej starostlivosti a otcovi uloží povinnosť platiť výživné na maloletého syna 150 eur mesačne. Na pojednávaní dňa 23.2.2015 matka navrhla, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zverí maloletého do jej starostlivosti, otca zaviazže platiť výživné na dieťa 150 eur mesačne z dôvodu, že má nízky príjem, nepostačujúci pokryť všetky potreby na maloletého syna. Suma 30 eur mesačne, ktoré otec posielal, nie je dostačujúca pre pokrytie všetkých potrieb maloletého. Otec maloletého je živnostník, jeho príjmy sú podstatne vyššie, sám matke povedal, že čo ona zarobí za mesiac, on zarobí za dva dni. Zároveň navrhla predbežným opatrením upraviť styk otca s maloleťým každý druhý víkend od piatku 18.00 hod. do nedele 14.00 hod., kedy sa otec s maloleťým stretáva, ale nepravidelne, niekedy aj tri týždne nepríde, potom sa dožaduje stretnutia so synom, prespáva u otca, H. sa od otca vracia v zlom psychickom stave. Matka so synom navštívila psychologičku, pretože odmietal ráno ísť do školy. Povedal, že je prihlásený v P. do školy, že mu to tatinko povedal. Od decembra 2014 pozoruje zmenu v správaní maloletého, keď jej nadával, že zapríčinila rozvrat manželstva, že ona za všetko môže, používal výrazy, ktoré dieťa v jeho veku nemôže samo od seba poznať, teda je zrejmé, že je ovplyvňovaný otcom. Maloletému otec kúpil mobilný telefón, aby sa s ním mohol kontaktovať. Matka s tým nesúhlasila, dieťa sa môže s otcom kontaktovať cez jej telefón. Keď maloleťý syn nie je dlhšie obdobie s otcom, je v

dobrom stave, veselý, učí sa, dobre sa správa. Keď sa otec s maloletým stretával pravidelne, maloletý nebol rozrušený, prichádzal od otca v poriadku, poslúchal, teraz neposlúcha, trvá to dva - tri dni, potom sa jeho správanie zlepši. Matka je toho názoru, že pokiaľ bude styk upravený pravidelne, otec sa bude so synom stretávať pravidelne a nebude sklamaný, keď si otec pre neho nepríde. Matka s maloletým synom býva v 1-izbovom byte, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou spolu so svojou matkou (každá v podiele 1/2), v súvislosti s bývaním platí 130 eur mesačne, jej príjem zo zamestnania je 339 eur. Má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi K. 35 eur mesačne. Maloletý H. navštevuje 1. ročník ZŠ v O., navštevuje školskú družinu s čím je spojený výdavok 12 eur mesačne, chodí na obedy v škole s čím sú spojené výdavky približne 22 eur mesačne, navštevuje dva krúžky v škole futbalový a športový, čo stojí 2 eurá mesačne, výtvarný krúžok v Materskom centre stojí 14 eur mesačne. V ostatnom sú s maloletým bežné výdavky.

Zo správy Základnej školy s materskou školou H. T. O. zo dňa 12.02.2014 vypracovanej PhDr. X., školskou psychologičkou súd zistil, že odbornú konzultáciu podala psychologička matke na jej žiadosť dňa 03.02.2015 (poprosila o orientačné vyšetrenie H. a vyjadrenie k jeho začleneniu v škole). Stretnutie bolo realizované po víkende, ktorý strávil maloletý H. u otca. Kontakt s maloletým bol nadviazaný postupne, na otázky odpovedal väčšinou jednoslovné, spontánne rozhovor nerozvíjal. Podľa slov matky a triednej učiteľky bol stav maloletého po víkende zhoršený, nechcel ísť do školy, v škole bol utiahnutý, mrzutý, ťažšie sa s ním komunikovalo a agresívnejšie reagoval na podnety spolužiakov. Po niekoľkých dňoch sa jeho správanie upravilo a bol lepšie zvládnuteľný. Počas vyšetrenia prejavil hnev na matku, lebo otec mu dovolil telefón, ona zakázala. U otca má viac hračiek, dovolí mu telefón. Chodí s ním do práce opravovať kotle. Na otázku, či sa mu páči v škole odpovedá áno, ale pôjde do inej školy (do P.), lebo mu to ocko sľúbil. Druhé stretnutie bolo realizované po týždni, 10.02.2014, spolupráca s maloletým je rovnaká ako počas predchádzajúceho stretnutia, prejavuje sa nespoko, odpovedá len na otázky. Víkend strávil s matkou, s otcom sa nestretol ani nekomunikoval. Na otázku, či chce ísť na druhú školu odpovedá neverbálne, rázne nie. V škole majú karneval, teší sa, má dobrých spolužiakov. Podľa slov triednej učiteľky bol nástup do školy po víkende bez väčších ťažkostí. Maloletý je v období, kedy sa vytvárajú modely správania a fungovania v budúcnosti. Preto je potrebné, aby vyrastal v pokojnom rodinnom prostredí s vytvorením času a priestoru na činnosti len s dieťaťom, napr. večerné čítanie rozprávky, rozhovor. Dôležitý je čas na relax a oddych, ale i aktívne trávenie voľného času. Medzi rodičmi je potrebné obojstranné stanovenie jasných pravidiel, hraníc v domácom prostredí, ich vzájomné rešpektovanie a následné ocenenie ich dodržiavania. Jednotnosť výchovy je dôležitá i po rozvode. Rovnaké pravidlá musia fungovať u oboch rodičov, inak v nich bude mať dieťa zmätok.

V danej veci sa súd stotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, preto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Súd nevyhovel návrhu matky o určenie výživného v celom rozsahu, 150 eur mesačne. Súd sa stotožnil s názorom matky, že je potrebné uložiť otcovi povinnosť platiť výživné, lebo príjem matky maloletého je nízky, po zaplatení výdavkov v súvislosti s bývaním jej zostane suma 209 eur (339 eur - 130), z čoho platí 35 eur výživné na spoločného dospelého syna účastníkov konania K., ktorý žije s otcom. Výdavky maloletého H. v súvislosti s návštevou školy a krúžkov sú asi 50 eur mesačne. Matke tak zostáva na zabezpečenie základných potrieb ako sú strava, oblečenie, hygiena pre ňu a maloletého H. mesačne suma približne 124 eur + výživné vo výške 30 eur, ktoré jej dáva otec maloletého. Súd bol toho názoru, že výživné vo výške 100 eur mesačne je výživným v nevyhnutnej miere v zmysle citovaného ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď v tomto štádiu konania nemá súd preukázané možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, podľa vyjadrenia matky otec podniká ako živnostník. Týmto predbežným opatrením sa však len dočasne upravuje vyživovacia povinnosť otca k maloletému, ktorá bude definitívne ustálená až na základe vykonaného dokazovania v konečnom rozhodnutí súdu. Súd dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť aj styk otca so synom napriek tomu, že matka nebráni otcovi v stretávaní s maloletým, pretože je v záujme maloletého, aby bol styk upravený. Otec bude mať povinnosť vopred oznámiť matke nemožnosť uskutočnenia styku s maloletým, na čo bude môcť matka maloletého H. pripraviť, aby sa predišlo tomu, že maloletý bude márne čakať na otca, čo nemôže mať pozitívny vplyv na dieťa. Zároveň súd apeloval na rodičov, aby riešili svoje problémy výlučne medzi sebou, keď z psychologického vyšetrenia ako i z výpovede matky je zrejme, že maloletý prežíva, vníma situáciu v rodine, vzájomné odlúčenie rodičov, je „zaťahovaný“ do ich vzťahových problémov, čo nemôže mať pozitívny vplyv na jeho vývoj. V tejto súvislosti súd poukazuje i na záver psychologického vyšetrenia v ktorom psychologička

zdôraznila, že je dôležitá jednotnosť výchovy s tým, že rovnaké pravidlá musia fungovať u oboch rodičov, inak v nich bude mať dieťa zmätok.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu vo všetkých jeho výrokových častiach podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d,) f), s poukazom na § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Súd pri určovaní výšky výživného v sume 100 eur mesačne prihliadal na to, že príjem matky maloletého je nízky, po zaplatení výdavkov v súvislosti s bývaním jej zostane 209 eur, z čoho platí 35 eur výživné na plnoletého syna účastníkov K., ktorý žije s otcom a výdavky na maloletého H. v súvislosti s návštevou školy a krúžkov 50 eur mesačne. Matke tak zostáva na zabezpečenie základných potrieb ako sú strava, oblečenie hygiena pre ňu a na maloletého H. suma 124 eur a výživné vo výške 30 eur, ktoré jej dáva otec maloletého. Súd na jednej strane prihliadal, že matka platí výživné 35 eur mesačne na plnoletého K., ktorý žije s otcom, ale vôbec neberie do úvahy, že otec sa sám kompletne stará o výživu a všetky životné potreby staršieho syna K., ktorý žije s ním v spoločnej domácnosti. Životné potreby syna K., ktorý má 20 rokov a študuje sú aj vzhľadom k jeho veku oveľa rozsiahlejšie a finančne náročnejšie, ako na maloletého H.. Výživné v určenej výške predbežným opatrením nie je výživným v nevyhnutnej miere a súd nemá preukázané možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, aby ho zaväzoval na výživné v uvedenej výške. Matka dostáva na výživu syna K. rodičovský príspevok 23,52 eura. Skutočné náklady matky, ktorými prispieva na výchovu a výživu staršieho syna sú 11,48 eura po odpočítaní rodičovského príspevku. Súd vôbec nezvažoval možné, potenciálne príjmy na strane povinnej matky dieťaťa, teda príjmy, ktoré je objektívne možné, aby zarobila vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a podobne. Matka uvádza, že zarába iba sumu 339 eur. Povinná matka dvoch nezaopatrených detí sa nepokúša nájsť si lepšie platenú prácu, t.j. bez dôležitého dôvodu sa vzdáva výhodnejšieho zamestnania a zárobku, na čo by mal súd prihliadať. Otec dieťaťa nie je žiadny veľkopodnikateľ, ale drobný živnostník, podnikajúci najmä v oblasti montáže, rekonštrukcie, údržby vyhradených plynových zariadení, čo je činnosť, ktorá je ovplyvnená dôsledkami hospodárskej krízy, ako aj sezónnymi výkyvmi počas kalendárneho roka, pričom príjem otca z tejto činnosti nie nadpriemerný a má sa čo obracať, aby uživil svoju rodinu. Súdom určené výživné 100 eur mesačne je tak vzhľadom k príjmom otca príliš vysoké a jeho platenie ukracuje odôvodnené potreby aj ďalšieho spoločného syna K.. Je potrebné prihliadnuť k tomu, že matka svojvoľne a bez vážneho dôvodu zotráva na zle platenom zamestnaní, výkon ktorého je pre ňu príliš pohodlný na to, aby si hľadala iné zamestnanie, je tak aj v rozpore s dobrými mravmi, keď celú ťarchu výživy a zabezpečovanie životných potrieb oboch spoločných detí ponecháva výlučne len na otcovi. Záver súdu týkajúci sa výživného nie je náležitým spôsobom odôvodnený, uznesenie je svojvoľné a arbitrálne a prakticky nepreskúmateľné a preto nezákonné. V súčasnosti na návrh otca prebieha na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 12P/235/2014 konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Otec predpokladá, že vo veci bude čochvíľa rozhodnuté. V konaní o rozvod majú rodičia medzi sebou uzatvorenú dohodu, ktorú dodržiavajú a podľa ktorej otec bude prispievať na výživu maloletého H. sumou 30 eur mesačne (aj vzhľadom na výdavky, ktoré má otec spojené s výživou na staršieho K.), pričom styk otca s dieťaťom si rodičia dohodnú osobitne pre každý prípad podľa možností oboch rodičov. Táto dohoda rodičov je dostatočná aj na čas do rozvodu. Nebola tak vôbec potrebná ingerencia Okresného súdu Trnava do týchto pomerov formou vydania napádaného uznesenia, ktoré sa vzhľadom k okolnostiam javí ako úplne zbytočné. Otec ďalej poukázal na nedostatky uznesenia, resp. jeho odôvodnenia podľa § 157 ods. 2 O.s.p., na právo účastníka konania a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia s poukazom na článok 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, na presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. III ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004. V odôvodnení uznesenia absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah, pri aplikácii ktorých konkrétnych ustanovení zákona o rodine súd dospel k záveru, že výživné vo výške 100 eur mesačne je výživným v nevyhnutnej miere v zmysle § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., je primerané a zodpovedá nielen odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ale aj aktuálnym schopnostiam a možnostiam matky a možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného otca, ktoré súd stupňa dostatočne nezisťoval a nezohľadnil. Otec navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a zaviazal otca na platenie výživného vo výške 30 eur mesačne a zrušil ostatné výroky napádaného uznesenia, ako nedôvodné.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník podaním doručeným súdu 07.05.2015. Vo vyjadrení uviedol, že sa zúčastnil pojednávania vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na

čas do rozvodu 23.02.2015 a na tomto pojednávaní matka požiadala o vydanie predbežného opatrenia a k návrhu doložila aj správu školskej psychologičky zo dňa 12.02.2015 z ktorej vyplynulo, že výchova rodičov je nejednotná, rovnaké pravidlá nefungujú u oboch rodičov rovnako, stav maloletého po stretnutí s otcom bol zhoršený, ťažšie sa s ním komunikovalo, agresívnejšie reagoval na spolužiakov. Zo správy ďalej vyplynulo, že maloletý je v období, kedy sa neho vytvárajú modely správania a fungovania v budúcnosti a je potrebné, aby vyrastal v pokojnom prostredí. Vzhľadom na uvedené, ako i na skutočnosť, že pojednávanie vo veci rozvodu a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode bolo odročené na deň 08.09.2015 kolízny opatrovník navrhol, aby súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, pretože je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi do rozvodu.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa prostredníctvom právnej zástupkyne podaním doručeným súdu 13.05.2015. V odvolaní uviedla, že otec má dostatok finančných prostriedkov na to, aby predbežne platil výživné na syna vo výške 100 eur mesačne, pretože sám v návrhu na rozvod uvádza, že má dostatok finančných prostriedkov, aby sa postaral o maloletého syna a navrhol, aby bol maloletý H. zverený do jeho starostlivosti a aby bola matka zaviazaná na platenie výživného len vo výške 50 eur mesačne. Zdravotný stav matky podľa lekárskej správy zo dňa 28.10.2014 nie je dobrý a reálne jej neumožňuje nájsť si zamestnanie s lepšími platovými podmienkami. Dňa 27.02.2015 matka uzatvorila dohodu o pracovnej činnosti, na základe ktorej od 01.03.2015 vykonáva u jej zamestnávateľa aj prácu upratovačky za odmenu 100 eur mesačne, takže momentálne je jej čistý príjem vo výške 400 eur mesačne. Tvrdenie otca o tom, že na výživu plnoletého K. prispieva sumou 11,48 eura mesačne je účelovo skreslené. Po čase spolužitia účastníkov konania otec na obe nezaopatrené deti poberal daňový bonus a matka prídavky na deti. S prihladením na takúto ich dohodu z minulosti ako aj na skutočnosť, že matka nevedela, či si otec uplatní v roku 2014 daňový bonus na maloletého H., poberanie prídavku na syna K. matka neodhlásila ale urobila tak v marci 2015, obratom potom, ako sa dozvedela, že daňový bonus na maloletého H. si otec v roku 2014 neuplatní. V súčasnosti poberá daňový bonus a prídavok na dieťa iba na maloletého H. a mesačne aj so mzdou má k dispozícii sumu 445 eur. Z jej mzdy po zaplatení najzákladnejších potrieb a výživného na K. ostane matke na potreby maloletého H. suma 102 eur a jeho potreby ani s bežným výživným matka nedokáže pokryť bez toho, aby to neurobila na jej úkor. Otec naopak, od ich odchodu zo spoločnej domácnosti kúpil maloletému H. množstvo drahých hračiek, ktoré pre svoj osobnostný a zdravý psychický vývoj potreboval tak výrazne, ako potreboval zabezpečenie svojich osobných potrieb. Matka vynakladá na maloletého H. výdavky vo výške 319,41, ktoré vo vyjadrení bližšie špecifikovala. Prebiehajúce konanie o rozvod nemôže byť dôvodom na zrušenie ostatných výrokov uznesenia, ako to navrhuje otec. Úprava práv a povinností rodičov na čas do rozvodu je nevyhnutná, pretože nie je zjavné, kedy bude konanie o rozvod ukončené, pretože otec navrhol, aby bol syn H. zverený do jeho osobnej starostlivosti, s čím matka nesúhlasí. Existencia predbežného opatrenia upravujúca styk otca s dieťaťom je prospešná, pretože nastolila poriadok vo vzťahoch, čo je v záujme maloletého syna. Z uvedených dôvodov matka navrhla, aby ho odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací § 10 ods. 1 O.s.p. prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., pretože ide o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa ust. § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a), b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere; odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Predbežné opatrenie slúži k dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu a existuje naliehavá

potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Z obsahu spisu vyplýva, že matka sa návrhom na začatie konania doručenom súdu 12.06.2014 domáha úpravy práv a povinností rodičov k maloletému H. na čas do rozvodu, pretože rodičia maloletého spolu nežijú a nevedia sa dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súčasne podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého H. do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal platiť výživné 100 eur mesačne. Súd jej návrh zamietol, pretože dospel k záveru, že neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia. Súd zároveň začal konať vo veci samej a vytýčil pojednávania na dni 29.10.2014, 08.12.2014, 23.02.2015, pričom otec a jeho právny zástupca sa na žiadnom z pojednávaní nezúčastnili (svoju neprítomnosť z rôznych dôvodov ospravedlnili). Matka na pojednávaní 23.02.2015, kedy konal súd v neprítomnosti otca a jeho právneho zástupcu opätovne navrhla, aby súd nariadil predbežné opatrenie, zveril dieťa do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal platiť výživné vo výške 150 eur mesačne a upravil styk otca s dieťaťom. Návrh odôvodnila tým, že správanie maloletého H. sa zhoršilo po stretnutiach s otcom, otec si syna berie nepravidelne, keď pre neho nepríde, dieťa je sklamané. Je potrebné vo vzájomných vzťahoch urobiť poriadok, zabezpečiť jednotný postup pri výchove syna, čo odporučila psychologička, ktorú dieťa navštívilo potom, ako matka o vyšetrenie dieťaťa požiadala. Matka má nízky príjem, z ktorého nie je schopná zabezpečiť všetky potreby syna, výživné vo výške 30 eur, ktoré platí otec dobrovoľne nepostačuje na platenie všetkých výdavkov spojených so starostlivosťou o šesť ročné dieťa, preto navrhla otca zaviazat platením výživného.

Súd návrhu matky vyhovel v celom rozsahu a v súlade s § 76 ods. 4 v odôvodnení skonštatoval, že a stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Poukázal hlavne na správu školskej psychologičky zo dňa 03.02.2015, z ktorej vyplynulo, že výchova rodičov je nejednotná, rovnaké pravidlá nefungujú u oboch rodičov rovnako, stav maloletého po stretnutí s otcom bol zhoršený, ťažšie sa s ním komunikovalo, agresívnejšie reagoval na spolužiakov. Zo správy ďalej vyplynulo, že maloletý je v období, kedy sa neho vytvárajú modely správania a fungovania v budúcnosti a je potrebné, aby vyrastal v pokojnom prostredí. Práve nariadené predbežné opatrenie má upraviť pravidlá, resp. práva a povinnosti oboch rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu, čo je v záujme maloletého H..

Otec v odvolaní namietal, že vôbec nebol potrebný zásah súdu do vzťahov medzi rodičmi maloletého, pretože počas konania o rozvod, ktorý medzi účastníkmi prebieha na Okresnom súde v Pezinku sa rodičia dohodli, že otec sa bude so synom stretávať po dohode s matkou a zároveň jej bude platiť výživné na syna 30 eur mesačne hlavne s prihliadnutím ku skutočnosti, že zabezpečuje výživu ich plnoletého syna K., ktorý študuje a býva s otcom v spoločnej domácnosti. Nie je v možnostiach otca platiť tak vysoké výživné a súd otca zaviazal na platenie výživného v neprímerane vysokej sume, bez toho, aby mal preukázaný jeho príjem. Navyše nejde o výživné v nevyhnutnej miere, ako sa podľa súdnej praxe rozhoduje o výživnom predbežným opatrením. Otec súdu vytýkal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia a poukazoval na porušenie jeho práva na súdnu ochranu.

Charakteristickým znakom predbežného opatrenia je jeho potrebnosť. Osvedčenie potrebnosti vydania predbežného opatrenia vždy zabezpečuje ochranu porušeného alebo ohrozeného práva účastníka konania. Toto zabezpečenie spočíva vo vytvorení situácie pre efektívne využitie procesných mechanizmov slúžiacich na to, aby sa pokračovalo v konaní bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého sa žiada aj vo veci samej. V prejednávanej veci je evidentné, že právo matky (a maloletého syna H.), aby jej bol syn zverený do osobnej starostlivosti, aby sa o neho starala a zabezpečovala jeho potreby je zo stany otca maloletého dieťaťa ohrozené a spochybňované tým, že v konaní rozvod otec navrhuje, aby bolo maloleté dieťa zverené do jeho osobnej starostlivosti. V takejto situácii je vhodné a potrebné, aby dočasne, do rozhodnutia vo veci samej bolo dieťa zverené do starostlivosti matky (lebo matka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia), ktorá sa o dieťa

riadne stará a zabezpečuje jeho potreby a aj v minulosti sa o syna starala a zabezpečovala jeho potreby. Týmto súd ale nespochybňuje rovnaké právo otca mať dieťa zverené v osobnej starostlivosti a toto právo si aj uplatňovať (k čomu došlo v konaní o rozvod). V konaní vo veci samej bude však nevyhnutné vykonať relevantné dokazovanie smerujúce k zisteniu, ktorý z rodičov má vhodnejšie predpoklady (subjektívne a aj objektívne) pre to, aby mu bolo dieťa v konečnom rozhodnutí zverené. Zvyčajne sa v takýchto prípadoch nariaďuje znalecké dokazovanie a konanie sa predlžuje. Existuje preto naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi, ktorú matka osvedčila.

Matka rovnako osvedčila, že je potrebné otca zaviazat' aj na platenie výživného, pretože otec dobrovoľne platí na syna 30 eur a matkin príjem nepostačuje na platenie základných potrieb maloletého H.. Matka počas konania riadne založila do spisu dôkazy preukazujúce jej príjem, k vyjadreniu k odvolaniu uviedla, že tento príjem sa jej zvýšil od marca tohto roku o 100 eur, pretože u svojho zamestnávateľa si zobrala navyše upratovanie. Otec napriek tomu, že mal možnosť sa už tri krát zúčastniť pojednávania a rovnako osvedčiť výšku svojho príjmu, tak neurobil, svoje právo preukázať, že nemá dostatočný príjem na to, aby nemohol platiť výživné vo výške 100 eur mesačne nevyužil. Rovnako k odvolaniu nepripojil žiaden dôkaz preukazujúci výšku jeho príjmu, v odvolaní konštatuje, že nie je žiaden veľkopodnikateľ, ktorý by si mohol dovoliť platiť tak vysoké výživné. Na druhej strane otec v návrhu na rozvod uvádza, že má dostatočný príjem na to, aby sa o syna v prípade, ak mu bude zverený, postaral a od matky žiada výživné len 50 eur mesačne. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že otec má dostatok finančných prostriedkov na to, aby platil výživné vo výške 100 eur a neosvedčil, že by mu to jeho príjem neumožňoval.

Nie je po právnej stránke relevantná ani námietka otca, že nejde o výživné v nevyhnutnej miere, na čo má súd prihliadať pri rozhodovaní o výške výživného predbežným opatrením. Je pravdou, že má ísť o výživné v nevyhnutnej miere, ale zároveň je potrebné prihliadnuť k individuálnym okolnostiam každého jednotlivého prípadu. V niektorých prípadoch bude nevyhnutná miera predstavovať výšku výživného 30 eur, v niektorých 50 eur a v niektorých aj 100 eur a viac. Vždy bude záležať od potrieb oprávneného dieťaťa a možností a schopností oboch rodičov. V tomto prípade matka svedčila, že jej čistý príjem je 400 eur a rovnako osvedčila, že na dieťa mesačne vynakladá približne 300 eur. Otec sa pojednávaniu nezúčastnil, matkou uplatnené právo nenamietal. Výživné v nevyhnutnej miere má slúžiť len na uspokojovanie všetkých najzákladnejších potrieb maloletého dieťaťa (jedlo, bývanie, ošatenie, obuv, hygiena, povinná školská dochádzka). Ak bude platiť otec výživné vo výške 100 eur mesačne, na deň je to 3,33 eura. Z tejto sumy matka nebude schopná zabezpečiť všetky uvedené najnevyhnutnejšie a najzákladnejšie vyššie uvedené potreby dieťaťa, ale bude musieť prispieť minimálne rovnakou sumou, aby ich zabezpečila. Je všeobecne známe, koľko stojí bývanie, strava, oblečenie, náklady spojené so školskou dochádzkou. Matka neuvádzala žiadne neprimerane vysoké sumy v súvislosti so starostlivosťou o H., preto tieto výdavky bolo možné považovať za osvedčené a napokon dospieť k záveru, že ide o výživné v nevyhnutnej miere.

Rovnako bolo nevyhnutné upraviť styk otca s maloletým synom, čo vyplynulo zo správy psychologičky, ktorá je v texte viackrát uvádzaná a súd z nej citoval viaceré konštatovania. Je v záujme maloletého dieťaťa, aby otec dodržiaval konkrétne pravidlá pri výchove syna, vrátane doby ich vzájomných stretnutí, pretože maloletý H. vo veku, kedy má na neho nepravidelnosť styku negatívny vplyv. Na stretnutia s otcom sa teší, keď otec na stretnutie nepríde, je sklamaný. Bude preto potrebné zo strany otca rešpektovať nariadené predbežné opatrenie a dodržiavať termíny určených stretnutí.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom otca vyjadrenom v odvolaní, že uznesenie súdu nebolo dostatočne odôvodnené, čím bolo porušené právo otca na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces nezahŕňa právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho skutkovými a právnymi názormi (navrhovaným hodnotením dôkazov) a rovnako nezakladá právo účastníka na to, aby bol v konaní pred súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho návrhmi. Uznesenie súdu bolo riadne odôvodnené, obsahovalo všetky náležitosti v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne, s použitím § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.